■ سال بیست‌وهشتم ■ شماره ۸۰۶۶ ■ چهارشنبه ■ ۹ آذر ۱۴۰۱

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیر مسئول: محمدحسن روزی‌طلب
جانشین مدیر مسئول و سردبیر: کمیل نقی‌پور

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۱/۵۳ | اذان مغرب ۱۷/۱۱ | نیمه شب شرعی ۲۳/۰۹ | اذان صبح فردا ۵/۲۷ | طلوع آفتاب فردا ۶/۵۶

سخن روز

امام علی علیه‌السلام:
آن که در به پا داشتن حق بکوشد، موفق شود.

غررالحکم: ح ۸۶۵۱

نـــگاره

رضا بدرالسماء

میلاد بانوی صبر و مقاومت حضرت زینب(س)

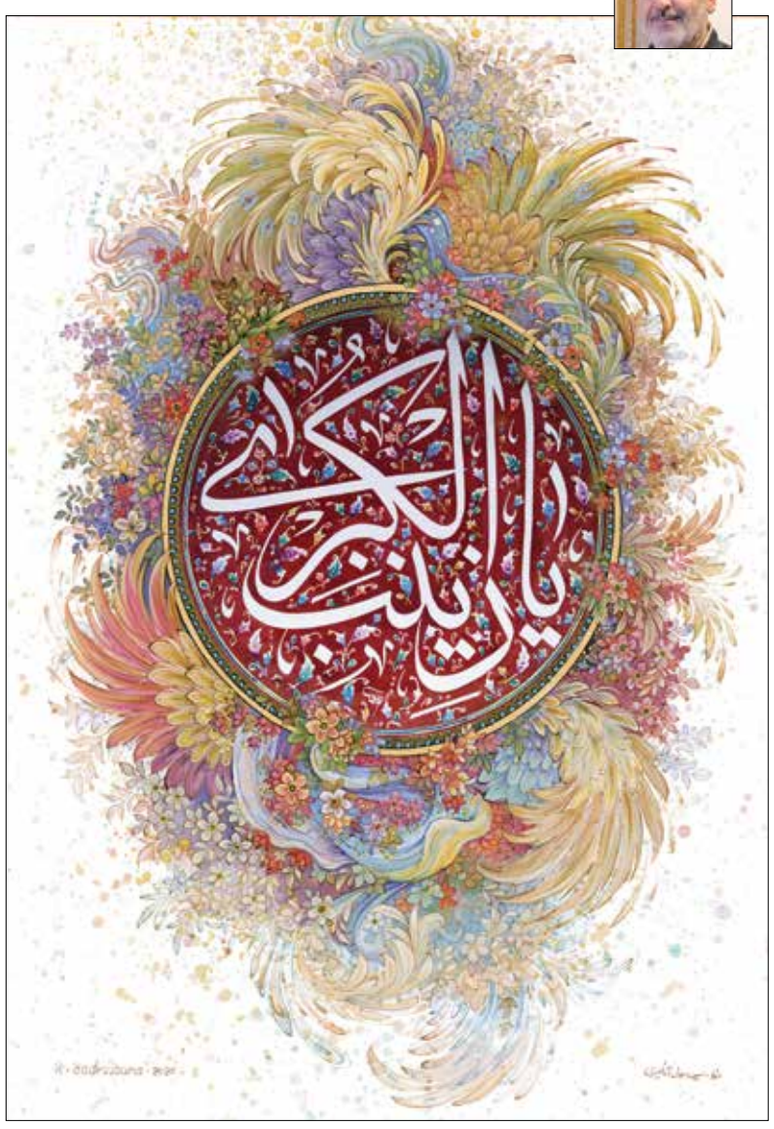

دیروز زادروز استاد دکتر علی رواقی بود

قرآن‌پـژوهِ شاهنامه‌شنـاس

فرهنگستان

شیرین عاصمی
رئیس دبیرخانه شورای فرهنگستان زبان و ادب فارسی

دکتر علی رواقی، عضو پیوسته فرهنگستان زبان و ادب فارسی، قرآن‌پژوه، شاهنامه‌پژوه و استاد بازنشسته دانشگاه تهران، هشتم آذرماه ۱۳۲۰ در مشهد متولد شد. تحصیلات ابتدایی، متوسطه و کارشناسی را در زادگاهش به پایان رساند. سال ۱۳۴۴ برای ادامه تحصیل به تهران آمد و سال ۱۳۵۳ در رشته زبان و ادبیات فارسی از دانشکده ادبیات دانشگاه تهران موفق به اخذ دانشنامه دکتری شد. وی در طول تحصیل از محضر استادان فرزانه‌ای چون فروزانفر، همایی، مینوی، فیاض، پروین گنابادی و رجایی بخارایی و... بهره برد.

موضوع پایان‌نامه کارشناسی ارشد وی «فرهنگ شاهنامه» با راهنمایی دکتر معین و دکتر شهیدی بود. در دوره دکتری نیز به راهنمایی دکتر خانلری و دکتر محقق «اشتقاق فعل در زبان فارسی» را به‌عنوان زمینه پژوهشی رساله خود برگزید. دکتر رواقی سال ۱۳۴۸ در دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران مشغول به کار شد. سال ۱۳۵۴ با استفاده از فرصت مطالعاتی به فرانسه رفت و در زمینه فرهنگ‌نویسی به تحقیق پرداخت و در دانشگاه «پل والری مون‌پلیه» زبان فارسی را تدریس کرد.

وی پس از بازگشت به ایران مجدداً در دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران مشغول به کار شد و به تدریس متون زبان فارسی شامل شاهنامه، تاریخ بیهقی و آثار ناصرخسرو پرداخت و سال ۱۳۸۱ بازنشسته شد. دکتر رواقی جزو نخستین کسانی بود که در سال ۱۳۶۹ به عضویت پیوسته فرهنگستان زبان و ادب فارسی (دوره سوم) انتخاب شد.

آثار و مقالات دکتر رواقی جنبه‌های گوناگون زبان و ادبیات فارسی را دربرمی‌گیرد؛ اما در طول نزدیک به شصت سال فعالیت پژوهشی و تألیف چندین اثر پرارج و انتشار بیش از هفتاد مقاله علمی، دو موضوع بیش از دیگر زمینه‌ها همواره محور کوشش‌های علمی این استاد پیشکسوت بوده است: قرآن‌پژوهی و تحقیق درباره شاهنامه حکیم فردوسی.

دکتر رواقی از سال ۱۳۴۴ درباره ترجمه‌های قرآن کریم به تحقیق و پژوهش پرداخته است. نخستین کتابی که از وی چاپ شد، «تفسیر قرآن پاک» (انتشارات بنیاد فرهنگ ایران: ۱۳۴۸) بود. دکتر رواقی می‌گوید «ایرانیان از آغاز در جست‌وجوی این بودند که مفاهیم قرآن را بشناسند و دریابند. می‌توان از مجموعه گرانقدر ترجمه‌ها و تفسیرهای قرآن، در حوزه‌های گوناگون پژوهشی بهره‌ها برد. بررسی زبانی، واژگان، ساخت، آوا، شناخت حوزه‌های جغرافیایی هر یک از این ترجمه‌ها بر پایه ویژگی‌های واژگانی، آراسته و پیراسته کردن متن ترجمه با پیش‌چشم‌داشتن حوزه جغرافیایی آن اثر برای پژوهشگران مفید خواهد بود.» حاصل تحقیقات استاد رواقی علاوه‌بر «تفسیر قرآن پاک»، انتشار «ترجمه قرآن موزه پارس»، «تفسیر بصائر یمینی»، «قرآن قدس»، «قرآن کریم» (برگردانی کهن از قرآن کریم)، «ترجمه سوره مائده» و «ترجمه‌ای فارسی از قرآن مجید» است. افزون‌بر قرآن‌پژوهی، یکی دیگر از زمینه‌های اصلی فعالیت‌های پژوهشی دکتر رواقی که از همان جوانی به آن اشتغال داشته است، تحقیق پیوسته درباره شاهنامه فردوسی است. حاصل این کوشش‌های علمی در کتاب‌های متعددی ازجمله «واژه‌های ناشناخته در شاهنامه» (دو دفتر)، «داستان‌های شاهنامه فردوسی»، «لغت شاهنامه» (با همکاری دکتر توفیق سبحانی)، «فرهنگ شاهنامه» (دو جلد) منتشر شده است.

دکتر رواقی هم‌اکنون نیز مشغول آماده‌سازی تصحیحی تازه از شاهنامه و تدوین «فرهنگ بزرگ شاهنامه» است که در آینده نزدیک منتشر خواهند شد. دکتر علی رواقی علاوه‌بر برگزیده شدن به‌عنوان چهره ماندگار کشور، به‌واسطه یک‌عمر کوشش علمی در زمینه قرآن‌پژوهی، شاهنامه‌پژوهی، احیای نسخه‌های خطی، گسترش مرزهای معرفت و انتشار آثار فاخر علمی موفق به کسب جوایز متعددی از ریاست جمهوری اسلامی ایران، فرهنگستان هنر، کمیسیون ملی یونسکو، دومین جشنواره بین‌المللی فارابی و دانشگاه تهران شده است. برای استاد دکتر رواقی عمر دراز و کامیابی‌های علمی بیشتر و خدمات روزافزون به زبان و ادبیات فارسی آرزو می‌کنیم.

به شوق سالروز ولادت حضرت زینب کبری(س)

تجلی صبر و خردمندی

آیین

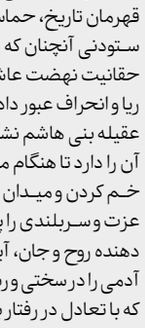

اسماعیل علوی
دبیر گروه پایداری

«زینب» تنها یک نام نیست، بلکه مفهوم بلندی است که عزت و کرامت نوع زن را درامتداد یک تاریخ حماسه زنده نگه داشته و الهام‌بخش آزادگان و عزت‌طلبان است. ۱۴۳۴سال پیش چنین روزی - پنجم جمادی الاول - خانه کوچک علی(ع) و فاطمه(س) شاهد طلوع ستاره درخشانی بود که از هر جهت «زینت» پدر بود و از همین‌رو «زینب» نامیده شد. زینب(س) در کانون تقوا و فضیلت و در محیطی ساده و بی‌آلایش تربیت یافت و عالی‌ترین تعالیم را فرا گرفته و موقعیتی یافت که حتی در مردان عالم کمتر نظیرش را می‌توان یافت. یگانه بانویی که نمونه شهامت و دلیری، دانش و بینش، کفایت و خردمندی و قدرت روحی و تجلی دیگر معنای نامش «درخت نیکو منظر و خوشبو» بود.

حضرت زینب(س) در کانون عصمت و طهارت رشد یافت و تا ۵ سالگی در سایه تربیت مادر - حضرت فاطمه(س)- و تا ۳۵ سالگی در کنار پدر - حضرت علی(ع) - درس صبر و فداکاری آموخت و خود را برای روزهای سخت و مصایب بزرگ آماده کرد. آنچنان که خود می‌گفت: «عبرت و فی العین قدی و فی الحلق شجاً» شکیبایی ورزیدم همچون کسی که خاشاک چشمش را پر کرده بود و استخوان راه گلویش را گرفته بود. زندگی حضرت زینب(س) بسیار آموزنده و الهام بخش است. آن حضرت در پرحادثه‌ترین دوران تاریخ اسلام زیست و از نزدیک شاهد تحولات پیچیده و پردامنه پس از رحلت پیامبر گرامی اسلام(ص) بود. از این رو در قامت یک قهرمان تاریخ، حماسه عاشورا را استمرار بخشید و با صلابتی ستودنی آنچنان که شایسته دختر علی(ع) بود مظلومیت و حقانیت نهضت عاشورا را از گردنه‌های تردید و تزویر، دروغ و ریا و انحراف عبور داد و در بستر تاریخ استمرار بخشید.

عقیله بنی هاشم نشان داد گوهر وجود آدمی توان و ظرفیت آن را دارد تا هنگام مواجهه با سختی‌ها و رنج‌ها، به جای کمر خم کردن و میدان دادن به مصایب برای تخریب جان، راه عزت و سربلندی را پیش گرفته و با تبدیل مشقات به صیقل دهنده روح و جان، آیه «لقد خلقنا الانسان فی کبد» -هر آینه آدمی را در سختی و رنج آفریده‌ایم- را به تفسیر بنشیند؛ غایتی که با تعادل در رفتار به تعالی روح وجان می‌انجامد.

یکی از بارزترین عوامل تأثیرگذار در سلامت روحی انسان، حفظ تعادل و عزت نفس در مواقع دشواری‌های زندگی است. عزتمندی هموار کننده مسیر زندگی آدمی در کوران سختی‌ها و مصایب است. مسیری که به آرامش پایدارمنتهی می‌شود و چنین آرامشی کنترل انسان در هنگامه‌های مواجهه با مصایب را بالا برده و منجر به تصمیمات و رفتار عاقلانه و سودمند خواهد بود. از این‌رو حضرت زینب(س) الگوی برترعزتمندی در مواقع مواجهه با سختی‌ها و آلام بوده و بارزترین تجلی صبر بر مصایب است. یکی از اهداف تربیتی آیین اسلام این است که انسان به گونه‌ای بار آید که به اعتلای روحی دست یابد و از پستی و فرومایگی رها و به حرمت، شرافت و شخصت نائل شود. حاصل این نوع تربیت، انسان باصلابتی است که سختی و شکست او را به سستی و تباهی نخواهد کشاند و هرگز تن به خواری و زبونی نخواهد داد. صبرعزتمندانه حضرت زینب(س) بر مصایب عاشورا از نبردی به ظاهر مغلوب حماسه‌ای جاوید ساخت و پیام عاشوراییان را در طول تاریخ طنین بخشید. بی‌مناسبت نیست که سالروز اسوه صبر و پایداری را «روز پرستار» نامیده و در این روز از صبوری پرستارانی که در شغل خود همواره سختی‌ها را بر خود هموار و مونس دردمندان و شریک درد و اندوه بیماران هستند، تجلیل به عمل می‌آید. چرا که پرستاری و اشتغال به تیمار بیماران دردمند تجلی زینب‌گونگی و سرلوحه صبر و صبوری است.

راهِ تئاتر با اندیشه طی می‌شود

حسن دادشکر: تئاتری که از اندیشه تهی باشد، «شو» است و نه تئاتر. البته که باید انواع تئاتر وجود داشته باشد همچنان‌که در دنیا هم چنین است ولی ما مسیری را که تئاتر دنیا طی کرده، نرفته‌ایم و گاهی می‌خواهیم بدون طی این مسیر، پرش کنیم که شدنی نیست زیرا راه تئاتر با اندیشه و انرژی و توان کافی طی می‌شود ولی ما یاد گرفته‌ایم به همین جرقه‌های کج‌دار و مریز بسنده کنیم. بشخصه نمی‌توانم اعتبار هنری خود را مخدوش کنم و اثری روی صحنه ببرم که فاقد اندیشه و تفکر باشد و به همین دلیل سخت‌گیری‌هایی در انتخاب و پاسخ مثبت دادن به پیشنهادها دارم. در حال حاضر هم طرح‌هایی هست و قرار است مرکز تئاتر کودک کانون پرورش فکری، یکی از ایده‌ها را برای اجرا پیشنهاد بدهد که منتظر این اتفاق هستیم.

بخشی از صحبت‌های این هنرمند پیشکسوت تئاتر در گفت‌وگو با ایسنا

هرچه می‌بینی بخشی از جهان پیرامون توست؛ اما نحوه دیدنت بستگی به عینکی دارد که به چشم می‌زنی.

دنیای سوفی / یوستین گردر

فضای مجازی

سالروز درگذشت زنده‌یاد استاد مهدی خالدی، فعالیت تازه اصغر نعیمی در عرصه سینما، اوضاع آرام تئاتر در شهرهای ایران و همچنین ناگفته‌های یعقوب حیدری نویسنده ایرانی، از علاقه‌اش به فروغ فرخزاد از اخبار اهالی فرهنگ و هنر درفضای مجازی است.

■ **یاد**

امروز چهارشنبه ۹ آذرماه مصادف است با سالروز درگذشت مهدی خالدی، موسیقیدان، آهنگساز و نوازنده. مهدی خالدی زاده تهران است؛ محله سنگلج. پدربزرگ مادری‌اش نوازنده نی در دربار ناصرالدین شاه بود و همین امر سبب علاقه او به موسیقی شد و سرانجام با حمایت پدرش در ۱۶ سالگی به نزد ابوالحسن صبا رفت و یک سال و نیم آموزش ویولن و موسیقی ایرانی را نزد این استاد بزرگ فرا گرفت. او همچنین از محضر هنرمندانی همچون روح‌الله خالقی، حسین یاحقی، حسین خالدی و حبیب اسماعیلی هم بهره برده است. در سال ۱۳۱۹ و با افتتاح رادیو صبا او به عنوان نوازنده ویولن به ارکستر رادیو معرفی شد و هر هفته دو برنامه رادیویی در اختیارش قرار گرفت. سال ۱۳۳۴ هم سرپرستی موسیقی رادیو ایران را برعهده گرفت و با همکاری بنان ۶ ارکستر برای رادیو تشکیل داد. درواقع خالدی، نخستین نوازنده‌ای بود که بعد از صبا در رادیو ایران به تکنوازی ویولن پرداخت. تعداد آهنگ‌هایی که خالدی ساخته و از رادیو پخش شده بین ۲۵۰ تا ۳۰۰ آهنگ است و ۱۱ آهنگ نیز برای برنامه گل‌ها ساخت، از جمله بگریم (در رثای استاد صبا و با صدای غلامحسین بنان)، گل پژمرده (در رثای داوود پیرنیا) و.....

■ **سینما و رسانه**

مسعود میر مستندساز و روزنامه‌نگار این روزها با مستند «علی مسیو» متقاضی حضور در شانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» شده است او درباره تأثیرمنابع آرشیوی بر ساخت پروژه‌های تاریخی مانند «علی مسیو» به ایسنا گفته: «جماعت مستندساز، اهل فرهنگ و تاریخ نگار باید یک قدم به جلو بیایند و از جایی بالاخره خودمان، ضعف تاریخی خود را برطرف کنیم. حال چطور این کار را انجام دهیم؟ پاسخم این است که به آن چیزی که می‌بینیم اکتفا نکنیم، چراکه ما در واقع همان سند و مدرک‌هایی را با مستند خودمان تهیه می‌کنیم که احتمالاً یک قرن بعد آیندگان به آن رجوع می‌کنند، پس باید راه را درست برویم.»

اصغر نعیمی کارگردان سینمای ایران قراراست فیلم تازه خود را جلوی دوربین ببرد. فیلمی با عنوان «دو روز دیرتر» که فیلمنامه آن، این روزها در شورای پروانه ساخت به‌سر می‌برد تا با صدور مجوز، روند تولید این فیلم مهیا شود. دو روز دیرتر را قرار است محسن شیرازی به تولید برساند. آخرین ساخته نعیمی، هایلایت بود که در سال ۹۶ تولید شد. نعیمی پیش از این فیلم‌های بی‌وفا، سلام بر عشق و سایه‌های موازی را کارگردانی کرده بود.

علی عبدالعالی مدیر شبکه آموزش سیما از افتتاح آموزشگاه تلویزیونی کنکور در دی‌ماه خبر داد و گفت: کانالی به شبکه آموزش اضافه می‌شود و روزی ۱۰ ساعت فقط به موضوع کنکور می‌پردازد. به گفته او این شبکه کاملاً رایگان است و این طور نیست که بگوییم عدد فلان را بفرستید و برای ادامه درس، پول پرداخت کنید. در رشته‌های تجربی، ریاضی و انسانی آنچه دانش‌آموزان از نکته و تست و جمع بندی نیاز دارند، ارائه می‌شود. اگر بتوانیم این کار را انجام دهیم، گام بزرگی در راستای عدالت آموزشی برداشته‌ایم.

■ **تئاتر و صحنه**

اجرای تئاتر درتهران و دیگر شهرهای ایران برقراراست. این روزها تماشاخانه ماه عمارت سعدی اصفهان میزبان تئاترموزیکال «شازده کوچولو» است. اثری اقتباس شده از داستان شازده کوچولو اثر آنتوان دو سنت اگزوپری است که توسط امیر شیخ جبلی بازآفرینی و کارگردانی شده. امیر شیخ جبلی دراین باره به ایسنا گفته: «این تئاتر منتخب فراخوانی است که از سوی خانه تئاتر حوزه هنری اصفهان در سال ۱۴۰۰ در خصوص حمایت از آثار فاخر نمایشی منتشر شد و امیدواریم همچون دیگر آثار تولیدی گروه،بخت حضور در جشنواره را نیز داشته باشد.»خبر دیگر در حوزه تئاتر صحبت‌های سینا نورایی کارگردان و نویسنده نمایش «کوزه عسل» است که در ایران تئاتر منتشر شده و بیان داشته: «نمایش «کوزه عسل» برگرفته از مثل‌ها و داستان‌های کهن ایرانی به زبان امروزی است، که بدون هرگونه شعار یا نصیحت به مخاطب، مفهوم و آموزه داستان را منتقل می‌کند. باید بگویم بیش از ۱۲ سال فعالیت تئاتری خصوصاً تئاتر کودک و نوجوان داشته‌ام، در این سال‌ها صادق‌ترین مخاطب تئاتر را کودکان و نوجوانان می‌دانم.»

پررمزورازهای طبیعی و غیرطبیعی

ضدآفتاب مرغوب

بهاءالدین مرشدی
داستان‌نویس

یادم است یک وقتی گذارمان افتاد به کوه‌هایی در شمال. یکهو دیدیم بالای یک قبر در دل کوه نشسته‌ایم که یک امضا رویش دارد و می‌گوید این قبر مال بیژن الهی است، البته هیچ‌وقت نتوانستم با شعر الهی ارتباط بگیرم یعنی شاید تلاشی هم نکردم که ارتباط بگیرم. یک رفیق دارم که می‌گوید همه شعرهای او را خوانده و شعرش جذبش نکرده و نتوانسته با خودش کنار بیاید که او شاعر خوبی باشد. از آن طرف هم یک رفیق دیگری دارم که کتاب‌های بیژن الهی کنار دستش است و مدام درحال خواندن آن‌هاست و در صفحات مجازی هم بخشی از شعرهای او را می‌نویسد و نشر می‌دهد. این دو رفیق را با هم تعریف کردم که برخی آدم‌ها صفر و صد هستند. یا از آن‌ها خوش‌تان می‌آید یا خوش‌تان نمی‌آید. میانه‌ای ندارند. روی الهی زیاد دیده‌ام این برخوردها که یا دوستش داری یا دوستش نداری. این است که آن آدم را مرموز می‌کند،یعنی یک هاله‌ای از رمز دورشان است که نمی‌شود کشف‌شان کرد. یا هم اگر فکر کنی کشف‌شان کرده‌ای باز هم کشف ناشده باقی مانده‌اند. این‌که بعضی‌ها رمز و راز را هم دور خودشان جمع کنند بی‌دلیل نیست در این راز. الهی هم با نوع زندگی‌ای که انتخاب کرد این رمز را بیش‌تر کرد. اینکه حالا وقتی بالای کوه بروی و با قبری با یک امضا روبه‌رو شوی همین راز را بیشتر می‌کند. این‌که این‌ها را دارم می‌نویسم برای این است که بیژن الهی سال ۱۳۸۹ بود که چشم بر دنیا بست درست در نهم آذرماه؛ آذری که هفته پیش نوشتم ماه آخر پاییز است.حالا که دارم این‌ها را می‌نویسم به صفحه اطلاعات او رجوع کردم و دیدم او تنها ۶۵ سال داشت که مرد. بعد فکر می‌کنم ۶۵ سال برای زندگی کردن عمر کمی است. اصلاً عمری نیست. خیلی زود است آدم در این سن بمیرد. برای منی که بسیاری از عزیزانم را در همین سن‌ها و کم‌تر از آن از دست داده‌ام می‌گویم این سن‌ها سن کمی است برای مردن. برای رمز و راز داشتن هم سن کمی است.یک وقتی یک کتاب درآمد که عکس‌های بیژن الهی را منتشر کرده بود و عکس‌هایی بود که تا آن‌وقت ندیده بودیم. عکس‌هایی که از یک آدم با زندگی ویژه و رمزدار منتشر شده بود و سبکی از زیست او را نشان می‌داد. همه این‌ها را که دارم می‌نویسم فقط درباره رمز و راز داشتن در زندگی است. بعضی‌ها رمز و راز را برای خودشان می‌سازند،یعنی می‌خواهند این‌طور باشند.یادم است آن‌وقت‌ها که روزنامه‌نگار بودم یک داستان‌نویس بود که با واسطه زنگ می‌زد که برای گرفتن داستان فلان ساعت در منزل ما باشید تا داستان بدهم. من هم گز می‌کردم و می‌رفتم دم خانه‌اش و نیم ساعتی معطل می‌شدم تا همسرش یک پاکت مهر و موم شده به دستم می‌داد و تأکید می‌کرد تا سردبیر ندیده این پاکت باز نشود. من هم تا از آنها جدا می‌شدم پاکت را باز می‌کردم و همان توی خیابان می‌خواندم. بعد می‌گفتم خب این چه داستانی است که باید پنهان بشود و این‌همه رمز و راز برایش بیهوده است. این است که می‌خواهم بگویم این رمز و رازها گاهی طبیعت آدم است و گاهی ادای آدم است.

کنشگری فعال و نقش‌آفرین باشیم

پیشنهاد

دکتر مهدی نیک‌عهد
پژوهشگر حوزه کودک و رسانه

انیمیشن کوتاه «شیئی در حال استراحت»» (An Object At Rest) اثری از «ست بویدن» (Seth Boyden)، با مدت زمان ۵ دقیقه و ۵۳ ثانیه، محصول سال ۲۰۱۵ کشور امریکا است. این انیمیشن مفهومی و انتقادی، پیام خود را بسیار پیچیده عرضه می‌کند تا فضا برای تفسیرهای گوناگون باز باشد.انیمیشن این‌گونه آغاز می‌شود که سنگ یا صخره عظیمی مشغول استراحت است و نمی‌خواهد باوجود تغییر و تحول محیط و موجودات اطرافش، تغییرکند و به خود زحمتی بدهد. او برای زندگی خود، استراحت‌کردن و سکون را برمی‌گزیند؛ اما محیط اطراف او را راحت نمی‌گذارد و پاسخ جهان پیرامون به انفعال، رخوت، سکون و جمود او، پاسخی از نوع متفاوت است. او مادام استراحت را برمی‌گزیند؛ اما پیوسته دستخوش تغییر و تحولاتی می‌شود که هیچ‌کدام به اراده‌اش نیست و شبیه سرنوشتی محتوم او را با خود می‌کشاند و تا آخر این مسیر ادامه دارد.شاید ویژگی یا قابلیت هرمنوتیک، یک فرصت و امکان برای این است که از هر رویدادی تفسیر و برداشت خاص خودمان را داشته باشیم و از تمام وقایع، رویدادها و اتفاقاتی که تجربه می‌کنیم بتوانیم بیاموزیم و مسیرمان را بیابیم. این انیمیشن هم برای مخاطب امکان تفسیرهای گوناگون را فراهم می‌کند تا به قول معروف هرکسی از ظن خود با آن همراه شود.

استفاده هوشمندانه کارگردان از سنگ، که نماد سکون، سختی، تغییرناپذیری و انجماد است، به‌منظور شکستن این تابو، بسیار تأمل‌برانگیز است. او می‌خواهد به مخاطب القا کند که انجماد و سکون آن چیزی نیست که ما برایش به زندگی یا جهان هستی گام نهاده‌ایم. استراحت و سکونی در زندگی وجود ندارد و اگر سکون یا انفعال را برگزیدیم، به این معنی نیست که بتوانیم در سکون و انزوا و انجماد خود باقی بمانیم. در واقع پیام انیمیشن این است که پاسخ محیط و اطرافیان به انتخاب ما همواره همانی نیست که دنبالش هستیم و ممکن است که ما بارها و بارها در سکون خود دستخوش ناملایمات شویم. با عنایت به چنین شرایطی، به جای اینکه منفعل باشیم و بگذاریم زمانه ما را با خود به هر سمت و سویی بکشاند، بهتر است کنشگری فعال باشیم که خودش خالق و نقش‌آفرین بخشی از سرنوشت و سرگذشت خویش است.

شیئی در حال استراحت، تلنگری همراه با نکوهش به افراد منفعل است؛ گویی پس از دعوت ناخواسته به زندگی، هیچ رسالتی جز تلاش، کوشش و متوقف نشدن نداریم و روشن است که سکون، منجر به آرامش ما نخواهد شد و به‌نوعی به تلاش و پیش رفتن در طول و عرض و ارتفاع زندگی محکومیم. زندگی شاید یک چالش بزرگ است که باید آن را فعالانه اجرا کرد و تصمیم ما می‌تواند این باشد که تسلیم شرایط نباشیم و برای خودمان وضع و موقعیت جدید بازتعریف کنیم.البته می‌توان برداشتی دور هم از این انیمیشن داشت و آن را روایتی از سرنوشت محتوم طبیعت در چنگال انسان و بشریت یا تأثیری دانست که زیست انسانی بر محیط اطراف خود دارد و به‌نوعی هرگونه آرامش و استراحت را از محیط و طبیعت خودش سلب کرده است. برداشت دورتر و سوم اینکه، می‌توان مفید بود و نقشی هرچند اندک و متفاوت در این جهان داشت و به جهان اطراف معنا و اثر بخشید؛ اما آنچه که به نظرمی‌رسد در تمام خوانش‌ها از این انیمیشن مطرح است، این مقوله است که انفعال، رسالت ما در زندگی نیست.

عکس نوشت

پرتره‌ای که «برونتسینو»، نقاش ایتالیایی در سال ۱۵۲۷ میلادی خلق کرده است و پس از سال‌ها به وارثان اصلی آن بازگردانده شده، سال آینده در یک حراجی با قیمت تخمینی ۳ الی ۵ میلیون دلار به فروش گذاشته خواهد شد. این نقاشی به عنوان یکی از آثار استادان قدیم نقاشی در ژانویه ۲۰۲۳ توسط ساتبیز نیویورک به مزایده گذاشته می‌شود./آرت‌نیوز